

Marie Curie

Savanta care a câștigat
două Premii Nobel

Micii mei
EROI

București
2019

Privește imaginea de mai jos. Știi ce e? Exact, e o radiografie, un fel de poză a unei părți din interiorul corpului tău, cu ajutorul căreia se poate vedea dacă ai un os rupt.

Ceea ce poate nu știi este că a fost inventată mulțumită unor descoperiri incredibile făcute de mine. Mă numesc Maria Sklodowska, chiar dacă toată lumea mă cunoaște ca Marie Curie.

De când eram mică, marea mea pasiune a fost știința. Astfel am devenit una dintre cele mai admirate cercetătoare din istorie. Am ajuns să primesc două Premii Nobel! Deși, în cazul meu, părea că nu există nicio șansă: nu eram bogată, eram o emigrantă și, în plus, eram femeie! Pe vremea mea, mulți credeau că fetele nu erau potrivite pentru lucruri precum studiul, un loc de muncă și cercetare. Spuneau că astea sunt treburi de bărbați. Ți-ar plăcea să știi cum am depășit greutățile și cum mi-am realizat visul? Însoteste-mă în paginile următoare!

Iată povestea mea.

M-am născut în 1867 la Varșovia, cel mai important oraș din Polonia. Părinții mei erau învățători, lucru care a fost un noroc: **Eu și cei patru frați ai mei ne puteam petrece ziua învățând.**

Tata ne învăța cu mult drag o grămadă de lucruri: matematică, științe, poezie, geografie... chiar cuvinte în limbi străine! Eu voiam să mă fac mare ca să știu multe lucruri, la fel ca el, și să pot folosi toate acele ustensile pe care le păstra într-o vitrină.

- Tată, ce-i vasul ăsta?
- E un balon, se folosește să încălzești substanțele la o temperatură foarte înaltă. Chiar peste 1 000 de grade!
- Ahaa... Și instrumentul ăsta?
- Acela e un calorimetru care măsoară schimbarea temperaturii.
- Ahaa... Și ăsta de aici?
- Acela nu e un instrument, Marie, e o enciclopedie. Cărți care adună în ele toată știința.
- Așa ca tine, tată!

Libris

Respect pentru oameni și cărți

Eram atât de dornică să învăț, încât la terminarea liceului mi-au dat medalia pentru cel mai bun elev.

Totuși, n-ar fi fost ușor să-mi continui studiile. În acele vremuri, **Universitatea din Varșovia nu primea fete** la cursurile sale, iar părinții mei nu aveau destui bani să mă trimită să studiez în străinătate. Dar eu nu aveam de gând să stau cu mâinile-n sân, voiam să studiez!

Așa că am făcut un pact cu Bronia, sora mea mai mare:

- La Paris e Sorbona, una dintre cele mai bune universități din Europa... și acceptă fete!

